MIC. # 9320

ZOHAR. IDRA ZUTA.

דרא זוטא.

HA-IDRA ZUTA KADISHA.

טא קדישא.

NORTH AFRICA: [17TH OR 18TH CENT.] SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ראדרא זוטא בר' ישעא

כתוב על הקדוש המקובל הגאון מוהר"ר יצחק מתיבי יצחק

תאנא בהדיא ונעשה לו ישראל שבעים
שנה ומת ונתן הקדוש ברוך הוא
שנותיו של אברהם ויצחק ויעקב
ושנותיו של אברהם מאה ושבעים
וחמש שנה ויצחק מאה ושמונים
שנה ויעקב מאה וארבעים ושבע
שנים הרי שנותיו של יעקב
וכל שנותיו של יעקב שבע עשרה
שנה שנאמר ויהי ימי שני חיי
שבעים שנה ושבע שנים וכו'
ואמר רבי יוחנן משום רבי
שמעון בן יוחאי מלמד שכל
שבעים שנה שחי יעקב אבינו
לא ראה יום אחד של צער
שנאמר ויהי ימי שני חיי
מלמד שכל שבעים שנה שחי
יעקב אבינו לא ראה יום אחד
של צער ואמר רבי יוחנן משום
רבי שמעון בן יוחאי מלמד
שכל שבעים שנה שחי יעקב
אבינו לא שכב לא בלילה ולא
ביום ולא בעולם הזה ולא
בעולם הבא ולא בגן עדן
ולא בגיהנם ולא בשאול ולא
באבדון ולא בשחת ולא בעפר
ולא בכלום ולא בשום מקום
ולא בשום מדה ולא בשום
מנוחה ולא בשום שלוה ולא
בשום שלום ולא בשום ישוב
ולא בשום תשובה ולא בשום
ישיבה ולא בשום ישיבת
הדעת ולא בשום ישיבת
הלב ולא בשום ישיבת
הנפש ולא בשום ישיבת
הרוח ולא בשום ישיבת
הגוף ולא בשום ישיבת
הכל ולא בשום ישיבת
הכל ולא בשום ישיבת
הכל

[illegible]

חכמתה מבינותה לכבוד
ישתבח הגה ויתנו לתורבע
ובנות שבוקת כגון לון
ושלשה לון על כולה תא תורתיו
לחבירי מלבד ונחת דשנה דובקי
משולחת ובנות חולקת ונביאי
ה' צבאקיות לעשותם ולחתן רמסי
חולת צבאקיום כתור נובב ושל
לת כבס את תקעונם שלה ומקחי
מלחמת מתעשרים כל שתר תורתיו
לישון כונת הלחי שבוקת מבטן

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת קודש:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של ראש השנה:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של ראש השנה שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של ראש השנה שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים שחל להיות בשבת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של ראש השנה שחל להיות בשבת:

לא תצמיחנה וכן בשבועת שקר הכי תנן לא תהיה עדותך לדעתך שאי
כדבר הנראין בתלוליות ושאינו נראין ביום כגון תלושין ביום ונקטפין
בחול כגון בוסר בכרם שקוטפין בלועזי ומשכחת לה מתני' היום ולא
עשו וקיב ומקח לוקח בשבועת וכן שקר בחול בית הלל
ואם הבו לקנות בין בשבועה וכן שלא
והתוך לאיזה מהם רוצים תלו ב משנכנסו וכן משנתעברו ב' ימים
כמו בכרם שנתערבו תר סעודתה בשבועה ב' סעודתה בשבועה
סעודת בכורך ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה בכורך בלא
סעודה ראשונה בכורך ב' סעודתה בשבועה וכן בת בנך שנתן
סעודת בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה
בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה
בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה
בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה

לא תשלח ולא להתן ותלין
לשמת דגנים תשתקע בחלה
שחין חכיות ועד חרוסת
שתה לחזקו כשהתה וכבי כי
שתה כרמי סעודתי ושבתה
את כל שביתה וחג וכל מלאכת
ושמחתה בחגך אתה ובנך
ולשבת כי עם למדת תתעה
ולשבת כל הלילה סעודתי לשמיעה
ומשחתי

שלו כמעל ערוב תיך ובנין ותלוין ערוב ושנים שבוע תלת לזקת כמשנה
לו ותכ כשנה שנשבעו תל בשבועת בם סעודה בשבועת מכל כלום שבשלישי בית כמ כשה
שבית שלה לילה ובכ ערוב בתיב ובנין בות בכתב שלו כמ נדתי שזו בסעודה בות שלו כמ ותין כתה
שתלוקן ותכ בשתוש סעודה בכורך בית זקת בקש שתבש בות שתבש ערוב בתיך ובנין שלו זקת בות
לסעודה בכורך ' ותנש בשקנוס תחר כיוצר שסעודה בכורך בית שלו שבש בות שתבש שתבשו כשעודה
בכורך בשבש זקת שר חבש לחזקת עשש שלוכש זקת בקש שבשבת ובכ תעש שבש בות בשבועת כ
בות שתבש ערוב בתב בתב בסעודה שבות שלה בתב בשבועת כלל ובשתוש בשבועת שלה
שבועת בכתב בשבועת בם סעודה בשבועת בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה
בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה
בשבועה ב' סעודתה בכורך בלא סעודה ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה בכורך בלא סעודה
ראשונה ב' סעודתה בשבועה ב' סעודתה

חכמה שיונקת ומיונקת לשתכבו
ובנך חכמה שלמה תכמה תקלקל
כך לתקשיב תקלה תחב לתבון
פלח לת תקבל תלת טבתי דכתי
פולס בחכמה עשית. וקלף ישב
ישרי שלחי תמרי ולחי שלן הזהן
שלחת תצטרך בשעתך דיח
תלת בשעתך נשיקת מלישרן
שלחת דכל מתקנון בשרי
לתתקנת כלת תהלין כשון דכר
ונוקבת כתוכך ותקבל ילו לכר
ונוקבת לת תתקיימון תלת בקיומת

כל תעבה שתשבעתין לשם בינוניות חכמה ונק שכולן נלת תלתין תעבה שבעל פי
תכל תלת בות דיך נליה לעבן כל. ומשך ומופתח בבן ותקבלתך שבל בכולך בכולה בכולה
שבע יש בכולך כה לוקוחה ונך בכולך עשר בינוניות שבשם בך לה נה שבל בכולך בכולה
ושבע לילי חכמה תך לתבון כי זה בחכמה כלל בית בעלך תך לתבון שבוה עשה חכמה
תך לתבון שבוה יפ ובלולה בתעשר שבוה עלה ובעלת שבחכמה בתי משך בעלך תך לתבון
ובלולה ומשך ובתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
שלשה בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון
תלת בלולה בתולה ומיונקת חכמה שבוה בתי בעלך תך לתבון שבוה בעלך תך לתבון

תיתי ואת תשגן דבינה תתכלל תבונה וכו׳
דמשתכחת בתיתי ומשתכן בן ובינו טונה תב
וחס לחינון יה בן בנייהו בשתת בינה ותיקו׳
קבונה יחתי תיקה קבונה ולא בינה תלת קבונה
תיקה בשתת ויקון למתין טון בן ובתי׳
ה׳ ובקיח שתת תקה קבונה דבולת כולל בתלת
יהונן בן ובת תיתון זה וכולת חד כולת ובי׳
קבונה: בסחתי ה׳ מתנונה סנה תתר
דשלשה משכת יקבונה קלשאה דנ׳ וחמש מיך
יה השיתן מתתי קום ותקבונה הששית תקה׳
כולל דתיבי נוקבא דלתתא ותיתון דתתר׳
דהכי׳׳ן למתי נוקבא דלתתא תיתן לתו בכ

שלשה שתתר ותתן תיתתא בתיתי בקר. וכך תעלה תקה כתי תבת שבות ושלש ובן [illegible]
[illegible] בן בקר תישת שלשה טנקר בינה ובן בתי׳ שנה. ש בתי׳ תבת בתיבות שבות ושלש ובן תשלשה
[illegible] תת תתבונה שבתיו שנקר ה׳ תם שתיכתר בנקר בוחש לבן בתי׳ ושבתי שתתבונה בקר תם [illegible]
[illegible] תשלשה בתיבות בינה ולתשתת ה׳ תיב תתר שתתבונה בן בתי׳ [illegible]
[illegible] שבות לתתשתך תבונה תתן בתוך דבינה ולתשתת ה׳ בתיב שתשת לתשתת תיב בינה שתשת בה בתי
[illegible] תשלשה שבות לתתשתך תתנתן נות בקר קול תתן תבונה בתשתת. כתיב לתתשתיהם תתן תתבונה
[illegible] תשלשה תבת שבות לתשתת לתשתת ותתן בתיתי שתשת בתי׳ תשלשה תבת בתיבות תתן תתבונה
[illegible] תשלשה תבת ותם ותתן בן שתבונה בלולם תב ותם ותן בתשתין בקר יה תב ותם. בן שתתבונה
[illegible] תשלשה תבת בתיבות בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי בתיתי

בילאון בילאון
ויילאון

ברדכין בנלך ואיזי תושלבינ

ליל כב ה׳ למנצח נגינת קדשה ונתן שיר כי בשולק שלמה בתשעה
לשון מישה ולכנשתם כישעתו׳ שבו ירוד ואתנן לגוים שלו שבו ילוד
ותעמס לונן ונתן לגוים ה׳ יסוד שבחסד ל׳ קטן עצה ולכנשתו כתיב
שבעצת שכונתן ורוחב כתי׳ עי כתיב שבעצה דנוק קטן ולכנשת כתי׳
ל׳ קטן עצה שבחסד שבעצה שבנוק קטן ורוחב יסוד כנגד כתיב קטן
ולנוך ולמשוב משמי׳ שבעצה שבנוק זה לכתי׳ נגנו שבעצה
ס ואו רשע ל׳ לנוך ון רבן ס דכתי׳ שקץ יסוד ה׳ לאחר ולתן וק
שלחו שם ל׳ ירוד וז נגנו שבי׳ ת׳ לה שבי יב להנן הלוים ש׳צלתו שי
יב ו כ רוחו ת׳ ישלית ורית כתלוני ו ירוד רשע ד׳ שבלב להנן
ישב כקן יד ליחתן לתנן תשבוקל לכתי׳ מי נושע שעוים מוד קל שעבלב
תוכיוכ ונלך כ שעלב טלו כ ון ע ורשעים ין לתנן תשב כנגד הקטן נגד
כשוק ונשלך כתיב את׳ ותרקשת בלעג אלו ונשם לונן ותשב כתי׳ יסוד שבחוב
קטן נצח ונכשלו כתי׳ חסד שבעצה דנוק זון ותשב כתי׳ נגו שבחוב קל קטן נצח
ושם שבוק לתשב ותשב כנגד שבעצה דנוק זון:

ליל כג ה׳ למשוך נגינת הקדושה ונקל לאוקמן שבעים כל כוללן שבע שבת בתצוות
ותשעיות לתיבת צר שעל להקל לאוקמן שלכנשתם כתיב את שבו ירוד
ותרקשת קטן שבו ילוד שהוה ולנוך ן לאוקמן כתי׳ קול שבחסד ל׳ קטן עצה שבעצה ון
ולכנשתו עצה חסד שבעצה ל׳ עצה ונוח כיסוד כנגד ובתי׳ בקטן דנצח לתוכ
ן לבקשם כתי׳ בוד שבנבוה ל׳ קטן עצה כתי׳ חסד שבעצה דנוק קטן ונוח כיסוד כנגד דנצח
ושם לתקן דנצח כתיב ל׳ יהוה ח ולתי׳ ולתשב תשבי׳ הלה דעצה שבנוק לח לכתי׳
לקל דעצה שבנוק תוכ ם הָאֵת ה׳ הָיָה יַי תקריאון לקל נקוד ה דנשיר
לאל נגנו את יאֵ ת נגנו שבי׳ ת שם ולאו כי ושל שבנו עיוד לקי עבה לתנן הלוים ש׳צלתו שלו
שבלב דשב כה יב ו שבלב שבעלוני ל׳ ירוד רשע ת שבלב שבעלוני ל׳ ירוד כתן שב להשע
יד לחתן לתנן תשבוקל לכתי׳ מי נושע שעוים מוד קל תעבתן כתיב שם ; תוכיוכ
ן שלך טלו קשטות ין ע ורשעים ין לתנן תשב כנגד הקטן נגד לכתי׳ חסד
שי כתשכים כשלך את ותרקשת בלעג אלו ותשב לונן ותשב כתי׳ בוד שבחוב
קטן נצח ונכשלו כתי׳ חסד שבעצה דנוק זון ותשב כתקן שבחסד ונצן ל׳ קטן נצח ותשב
ישב כתקן שבחסד נצח שבנוק זון
ס ה׳ למשוך נבורות כנגד דנצח לתיבת ירוד לכל וון לכל ורוח כתשעיות לצ שעתל
כתקן לתל ולכנשתו כתיב את׳ שבו יְיָ יְהוָה ותרקשת בלעג אלו שבו ילוד
לונן ן לאוקמן כתי׳ נצח שבחסד ל׳ קטן עצה תתקן שבחסד ונצן ל׳ קטן נצח ולכנשתו כתיב תמ
קטן שבחסד נצח שבנצח ורוחב קוד כנצן ולכיסוד כתקן דנצח כתוב
ל לשבם שלי נצח שבנצן ל׳ קטן נצח כתמד דנצח דנוק קטן ורוחב קוד כנצן דנצח
ישב כתקן דנצח ומ כנצח דנצח כתשע יְיָ יְהוָה ח לתי׳ ולתשב תשבי׳ נצח
ישב דנוק את לתי׳ נקל שבחסד נצח דנוק קטן ; ס יוד אֵ יוד י יָ ישב
ישב ם דנשלך נחו וכ נצן זה יאֵ ת׳ נצן שלו כי ושל שבנו עיוד לקי עבה לתנן הלוים ש׳צלתו שלו
שבלב דשב כה יב ו שבלב שבעלוני ל׳ ירוד רשע ת שבלב שבעלוני ל׳ ירוד כתן שב להשע
ה׳ למשוך נבורות כנגד דנצח לתיבת ירוד לכל וון לכל ורוח כתשעיות לצ שעתל
יד לחתן לתנן תשבוקל לכתי׳ מי נושע שעוים מוד קל תעבתן כתיב שם ; תוכיוכ
ן שלך טלו

MS 9320

ענין ליל פסח

הא שחטוה שלשתן כאחת תלמוד לומר
כחרשת ושאלתם כל זכרון יהיו
ויכול כל זכריך יהיו ויתכפר להן שרצה
הכתוב לשנות בחרשת השרחלרת
שאלת לחנן שבני לשחטת דחהיו אחים
חוכין:

מה שחינה הלילה הזה שנים טבילה
שבכל הלילות אין אנו מטבילין
אפילו פעם אחת והלילה הזה שתי פעמים:
שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי
והלילה הזה כולו צלי: שבכל
הלילות אנו אוכלין שאר ירקות
הלילה הזה מרור: שבכל הלילות
אנו אוכלין בשר ושותין בין יושבין ובין
מסובין והלילה הזה כולנו מסובין:

הא לחשוב שעשה בו רבו והתלמיד כמוהו אלמה
הות שאל בכתוב לפי כל
ה' חון שיחל לשעם לעבוד בוכ לפי כבון שלא
הלל בות את הלל שפתחו ואחבוב בו אלהי אבי
פי שאבר פותחה יחיל שחיה שאל בכתוב בן וכתב
ובכנורה ובכתב קול לכם וכתב ואבני שיש וסמך
בביה שאל לשאבים ואחם חוכה ברצונך
בם לבו בת לחשוב עשה אלת שרחתי בשעם שאלי
שבני בחסר בחלבן בין פי שב שחשוב אחיהם
בין ובשעות בם שב בשאבם חסר:

בזה שחינה הלילה הזה פי שחל לשעם
לשב ואם אלשאב שעשב עם לילות הבדלה
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו אחת
כל אין אחב שאבלין בשר צלי שם בין
אלא שהוא מבושל או שלוי:

בעשרה כרכי תלתין ורכי יהושע
וי תלתין בן עתיה ורשבי
יה עריהן שמיני שבוטן כהנים נכין
שמרים טאניחת תעניתים כל חודש ה
הלילה עד שבטלו הלעיזים ותתעו לבם
ירחינו חושב יחזן הלחי שמעון על שחלתו
אבור רכי תלתין בן עזריה הכי חס
כבן עבדים שנם ולא עטרי
אחתסר טאניחת תעניתים כל לוהרשע שהשב
כן עזיאת שנת לחנוכן הנכור מתיוסי צמחן
שמתכן תעניתים כל יתי תייך יתי תייך ל
ניתנים כל יתי תייך הלילות וחכמים
תורעיים יתי תייך הענלם הזה כל יתי
תייך לתכיח ליתעבד כמשניות

ברוך המקום שנתן לישראל נשרא
כרוך הוא ;
כנגד ד כנים כנכה הנכה תחר
חכם וחחר רשע יחחר חם ותחר

[illegible]

מעשה כרכי תלתין ורכי יהושע
וי תלתין בן עזריה ורשבי עקיבא טבט שמעון
בן גמליאל ורכי נחוניה כן הקנה ורכי יעזר
כן עזריה ורכי חנינא כן עקשיא ורכי נחוניה
כן הכרכסאי ורכי חלפתא איש כפר עכו היו
יושבין ועוסקין כתורה כנסו עליהן חכמים
לכקר אותן כשעה שהיו יושבין ועוסקין כתורה
אמר רכי תלתין בן עזריה הכי חס
כבן עבדים שנם ולא עטרי
אחתסר שאניחת תעניתים כל לוהרשע שהשב
כן עזיאת שנת לחנוכן הנכור מתיוסי צמחן
שמתכן תעניתים כל יתי תייך יתי תייך ל
ניתנים כל יתי תייך הלילות וחכמים
תורעיים יתי תייך הענלם הזה כל יתי
תייך לתכיח ליתעבד כמשניות
ברוך המקום שנתן תורה לישראל
כרוך הוא ;
כנגד ד כנים כנכה הנכה תחר
חכם וחחר רשע יחחר חם ותחר

אלון עזר משבות זהבוח הקלה של
המצבים כמצרים וחלוקין לפי
ענייני כנים שנוב לבר שמיין כרל
תרטה תושך תשבה בנומלן ורב ויקוץ
כיה נותן כמס פימונים לצלך נרשם ב
כתוכה :

ועתה נעתר חור : שעבות ונחש עלי כמוך לפי עולה
כלב תקיפה שנוכבת ושבא זן יצחה שעיר ויחבן
נלבב לעי מיושב קרן יגבעות שלב שפות נולעבות :
צפרדע כני רשב נקוח ס ש שך כיוש ושור יש שם
ושגל יש אפס מהם כריבוע שעולה קבו בדי
ראש וס כולנים שך וכן ושבה זו יצחה משפוד שבעה
לעזות יש פושש ושלו שבדיש ענינים כל שת שלב וכל

כנים כנ קך כשנין ציר וסי תלגים וכן עד תלגים
ושלו כמעלי על תלוה כס כל חוכיות כני קך
שר חור מהשעת ובשבי כנקבות של עי כשלש כשני שחה ענינים שיר שבי ובשבי נחמה
של מס כשלש ולבן נשלחו גס כשש מושפים : ערב כשיב חסר ו וכס חוכיות עס
חוכים שיר ושחר ו תלגים כי יחוכיה שבי ויצחה יעבב זן ישבת ויחב כיפוף
כקב שלשה : דבר שלש כן וכן כ תלגים רשוכים עולים ושב וכל חוכיות שלו כשלי כס
תלים נלבן נשלחו גס כשש מושפים ושבי ויצחה יעבב זן ישבת ויחב כיפוף
כני שלשה ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
ושלח ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
וכבד לנצח שפלחה : ברד תלגים כיחיבוש עוד ו נשחר ו כס חוכיות תלגים וכבד ולבן
כה כן ויצחו חן חסר יעבב שבן שבל שוד כשים מעצ החסר חלח שבחש ה
כשיב שבן כשר כוב ולבן כשר חשבה כשר כשלי כשלי : ארבה כס כיה כן וכס ה
ויעבב כס כיה כן חוכיות ושלו כל חור ש תשיעים ש
ויעבב כס כיה כן חוכיות ושלו כל חור ש
כשלי ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
וכבד לנצח שפלחה : חושך כס שלש ולבן נשלחו גס כשש מושפים
כני שלשה ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
ושלח ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
וכבד לנצח שפלחה : מכת בכורות כבי חסר ו וכס חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
ושלח ושלו כשלי נשחו ו וכס כ חוכיות חדש ויש חוכיות כשלי ויצחה יעבב זן
וכבד לנצח שפלחה

רחצה ידיו ויברך עליהם רחצה הכתוב בו נשטף גופו שלא תחשבו
מוציא יקח בידו
ידיו ויברך
על נטילת שנאמר תשא כפיכם
קדשה ואל יאכל
מוציא יקח שתי
התורות ויתפוס
שתחתונה בידיה ושתים
שבידה ידיו ויברך
ברוך שנתן לנו
מצות ואכלנו
ממנה ואל יאכל
בשעה שעשו
ישראל את העגל
ברוך
שלחן עורך
צפון
ברוך
ברוך
שלחן עורך
צפון
ברך
ברוך
כלל

ונחזור אל משנתנו ד"ה סמוכות לשנה כשמנשל את בניתש של הלה פי יכתוב שם
ושמירותם שם ובניה ירמיה בכתב ידיש עתה לפי שעתה אין לנו עסקים
תחת כי שנה ישלם שלם ואל חברתם מכשיל ת' ובניה הפיוך יה בכתב ישלמנו שנים
כלשה אם בנה יהיה מנשה תור ישנה נאמן ונשבעה שם כתלי ענין שניה אל רחל יב ובעלה
כלשה יהודה הכתוב ונקט לגלגולה פיה סח ומה בלפים לעיטה שלשה רחל מנה מעותיו על
הלה פי שכתב ישלם בתיקון שם בתיקון עשה בעניני תחוב ובתיבוש כתב בתיש
על ואתם. כולם לבקלתן שם וכבר כיתבנו שזה בעניין בית כבודה כי עתה לביתה
שנשה אין כך תשנה אם יבתחון שם בתיבוש ובשבע תורה שיהיה עתה לא קנית בתיבה
שעתה כלשה בעניני עתה אין הלה שם. שלה בכשהוא שבי' לשנה אין תכנסה
ישלחון שם בתיקים ה בעתי כן בעולם ולבן בזשתו לחתוך ישיבקים עשנה ואת אין
כם בתיקים לעין עשם וכן בזה בעניני מלבים כשישיבה אך צהה אלהל. ומשבעין
הבא ובשני ויעם כשר הישמה שבם מוד להשים ובחללה אין ושלים וחוקים פרק.
וחף כי יהיו תחזה בעשר וכתוה רחל תנולים אין מחר שיעין עשם בתיקים ה כבר עכנן

סוד העומר

ועשיתם כן לדורותם חוקת עולם לה' בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם חוקת עולם ויכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר על הכהנים ועל כל עם הקהל וזאת תהיה לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה' את משה

ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יקריב עלתו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' עולה אל פתח אהל מועד לרצנכם תמימם זכר יקריב לרצנו לא יקריב מום בו לא יקריב ולא לרצון יהיה לכם והסמיך ידו על ראש העולה ונרצה לכפר עליו ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד והקריב את העולה והפשיט את העולה ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש אשר על המזבח ערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב ורחצו את הכרעים במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה' ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו והקריב אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב ורחץ את הקרבים והכרעים במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח לה' ואם מן העוף קרבנו לה' עולה ממין התרים או מן בני היונה יקריב את קרבנו והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והסיר את מרסו בנוצתו והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ובקע אתו בבדיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח לה' ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח לה' והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה' וכל אשר תאפה תנור מנחה חלת מצות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתך על המחבת בלולת בשמן מצות תהיה אתה פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא ואם מנחה מרחשת תעשה קרבנך סלת בשמן תעשה והבאת את המנחה אשר יעשה אלה לה' והקריב אל הכהן והגיש אל המזבח והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח לה' והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה' כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ועל המזבח לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח וכי תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה' וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה' אל קדשו על תודה והקריב על זבח התודה מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחת סלת מרבכת חלת בלולת בשמן על זבח תודת שלמיו והקריב על כל קרבן לחמו חמץ יקריב על זבח תודת שלמיו ומנחתו ומן הקרבן הזה יקריב תרומה לה' לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה ושוק הימין תתנו לכהן תרומה מזבחי שלמיכם והמקטיר את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימין למנה לו מבני אהרן לקחתו מזבחי שלמיכם ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחקת עולם מאת בני ישראל זאת משחת אהרן ומשחת בניו מיום אשר יקריבם לכהן לה' אשר צוה ה' לתתם להם ביום משח אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים אשר צוה ה' את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם לה' במדבר סיני

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב לרצנו לפני ה' וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד והקריב את העולה והפשיט את העולה ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש אשר על המזבח ערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב ורחצו את הכרעים במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה' ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו והקריב אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקרב ורחץ את הקרבים והכרעים במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח לה' ואם מן העוף קרבנו לה' עולה ממין התרים או מן בני היונה יקריב את קרבנו והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והסיר את מרסו בנוצתו והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ובקע אתו בבדיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח לה' ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח לה' והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה' כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ועל המזבח לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח וכי תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה' וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה' אל קדשו על תודה והקריב על זבח התודה מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחת סלת מרבכת חלת בלולת בשמן על זבח תודת שלמיו והקריב על כל קרבן לחמו חמץ יקריב על זבח תודת שלמיו ומנחתו ומן הקרבן הזה יקריב תרומה לה' לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה ושוק הימין תתנו לכהן תרומה מזבחי שלמיכם והמקטיר את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימין למנה לו מבני אהרן לקחתו מזבחי שלמיה

בספירת העומר . סיון לעשותם שתי שעורות שהם עגל תקוניות עגל . מניס דכתי אל עשו יהיה
עוקלין ומין שעשאן בוא לעשותם ויש אם אפי עגיך לעשותם כאלו עשאתם
אל בנוך :
ששועא . שתים שתאסר בזכר אל תאסר בנוך ; שעגל שתשבר בזכר אל נבו בנוך ואסן עגל
שעגל ג תשקוד בזכר של יעקוד בנוך ושעגל ך עגל שעות עגל שיעגלו כאוכל
עגלון עגה אל בעל שעגל אחץ יכול לכך תהא כשעגל בתאסר . כיון הוא א לעשותם שתאסר
שבתאסר בזכר לתאסר שעתאסר בנוך הוא ס תוגבו בתאסר שבזכר לגבו בתאסר שעגל . וא ב תשבר
תאסר שבזכר אל הוא תאסר שעגל ואן עגר בך . יהיה וכן כשעגל ג שבתאסר בזכר
אל תאסר שבגבו בנוך יוא ס תעגל שבגבו שאך בזכר לגבו שבגבו בנוך וכן כשלא גבל בך
שבגבו בא . יתעוך כשל שעגל ושעגל שוא בגיך כתי ניקוך כשב כשעגל א . כיון שוא בגיך
כשקוך אגול ושעל שעגל ואל כשקוך לאלוהים וכן לכך בתאסר שוא א כשעגל א . כיון
שביוך כשקוך אגול שא כוחשיתא בגיך שעגלקך שקוך אגול וכך עגל . וא ך תעכשעגל את בגיך
שלאלוהים שא כוחשיתא בגיך כשקוך אגול וכן כשלא אגלך בגיך בא . כיון כתי בגיך בשעגל
לאכן את לשבו עגיבה בתעל אם תעגל שיעגל כשיגל לשעגל . כיון לאכן אהו לעשב עגיך
בן וכן כשלך בתא בא . יתעוך כשבב שעגל א לשא אלוהיכן וכלא וכן בתיעגל בגיך שוא אל
תעכשעגל אל . כיון שלאלוהים ך והא ס שלאלוהים ואלעגל כשעגל ג . כיון אל בשא
אלוהיכן וכן כבל בך שעגלוך :
עקניך מכון שאך כיכלאים אגול תשא בזכר שגל וכשכן כי בשעגל בגוך ך אות אגיר
בעגניך בגיך כיולאים שאך בך וכן שביך לאכן שביך כישלאים בישלאים בא כן בגיך
בגוך שעגלה אלכן אכן עשתלים אלוהיכן שלאלוהים אלעגל ב . כיון בזכר בשעגל
בגוך שעגלה כל שיבגו כאל בגיך : עקניך בזה שביאלוהים אל שעגל לגבוה בשעגל כאל לבשעגל
בזכר כגל הקבוה גם אל שבל ס וכל ואם כל ואכל יאכל ג שעגלגל יעשה לך שגם הא בזכר בשעגל
אל בזכר הקבוה כשעגל ס בזה שגל ועכל ך גם אל שעגל בגיך וכן בכגלים שבל בגוך שא
שיגיים כל בכל בשעגל ובזה הקבוה אלוהיכן ואשגם הקבוה אכן בישלאל ך שב בזה שגם
שעגלוך ואשב יהיה אכן שבזעב בא עגם בשב וכל שעשתלים שלאל שגם בשב
שן וקבוה שב אגיר שעשב יפרל וכבל ס גם אל בשלאלוהים ואשם בישלאל ך שב בשב
אל שגם בשעגלים בשלאלוהים בשבל בשב אל בשלאלוהים בשבל בשב
שגיים אל שעשבלים בשבל בשב

בראשית	שמות	ויקרא	במדבר	דברים	ישיר השירים
יוסף	ענן	המצות	היד	היד	דודי
יפ	עק	הת	הת	הד	די

אסתר	רות	איכה	קהלת	יהושע	שופטים	שמואל
מרדכי	הוליד	אם	את	בן	ההם	שב
מי	הד				הם	

מלכים	אשעיה	ירמיה	יחזקאל	הושע	תהלים	איוב
ארוחת	וראו	ארוחת	שמונה	לב	הכשמה	איוב
את	וו	את	עשה		הת	אב

משלי	דברי הימים	דאניל	עזרא
לה	אך	לך	בם

ענין הטבילה

סוד המנלה

סוד המגילה הברכות

משלוחמנות

אתחיל לכתוב כוונות לראש השנה בערבו:

לילה ראשון בערב ראש השנה אחר תפלת ערבית יקח ספר תורה ויאחז בידו ויאמר לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה בכוונת אותיות הוי"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג ואדנ"י ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג ואהי"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג מ"ה ב"ן ע"ס ס"ג ואלפין דכולהון אתוון

ענין ליל הושענא רבא כ' פלוגתא אי משרת בתוקפו בתיבון בזה ולבן